

Νέας Κρήνης Ιουστίνος: Πάντοτε πολεμείται η Ορθόδοξος πίστη μας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς

Η άμεση και έμμεση πολεμική εναντίον της ορθοδόξου Πίστεώς μας δεν αποτελεί υπόθεση μόνον των παρελθόντων εποχών, αλλά και της εποχής μας. Αυτά τόνισε μεταξύ άλλων ο Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος στην εγκύκλιο του για την Κυριαή της Ορθοδοξίας.

“Πάντοτε πολεμείται η Ορθόδοξος πίστη μας, γιατί πάντοτε ο στόχος του Διαβόλου είναι να εκβάλει τους ανθρώπους από την Εκκλησία, για να στερηθούν έτσι την εν Χριστώ σωτηρία τους. Ιδιαίτέρως, όμως, στις ημέρες μας η πολεμική γίνεται απροκάλυπτα. Νομοθετείται και θεσμοθετείται. Όμως, ας μην απορούμε με τη σύγχρονη πολεμική εναντίον της Πίστεώς μας. Πάντα η Εκκλησία είχε, και θα έχει, πολεμίους. Αλλά ας μην πανικοβαλλόμαστε. “Μείζων εστίν ο εν ημίν ή ο εν τω κόσμω” (Α’ Ιωάν. 4,4)! Είναι μεγαλύτερος ο Θεός, που βρίσκεται μέσα μας και ανάμεσά μας, παρά ο Σατανάς που κυριεύει τον κόσμο. Αντί, λοιπόν, να

απογοητευόμαστε, ας καταρτιζόμαστε. Ας οικοδομούμε τις ζωές μας στο άγιο Ευαγγέλιο και ας αποκτήσουμε με τον αγώνα μας το ήθος του Χριστού”, είπε μεταξύ άλλων.

“Αυτοί που την πολέμησαν χάθηκαν, ενώ η Εκκλησία ανέβηκε πάνω από τους ουρανούς. Τέτοιο μέγεθος έχει η Εκκλησία. Όταν πολεμήται, νικάει. Όταν την επιβουλεύονται, τους ξεπερνάει. Όταν την βρίζουν, τότε γίνεται λαμπρότερη. Δέχεται τραύματα, αλλά δεν καταβάλλεται από τις πληγές. Κλυδωνίζεται από την τρικυμία, αλλά δεν καταποντίζεται. Δοκιμάζεται σκληρά, αλλά δεν υπομένει ναυάγιο. Παλεύει, αλλά δεν ηττάται. Χτυπιέται, αλλά δεν νικιέται” (Ιωάννου Χρυσοστόμου, Προς Ευτρόπιον, ομιλ Β’ ΕΠΕ 33,110)”, υπογράμμισε.

Παρακάτω ολόκληρη η εγκύκλιος του Μητροπολίτη Νέας Κρήνης

Πρός

τόν Ίερό Κλήρο καί τόν πιστό λαό

τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεώς μας.

Άγαπητά μου πνευματικά παιδιά,

λαμπρή ή σημερινή ήμέρα τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας! Μέσα στήν κατανυκτική περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ὡς ἥλιος λαμπρός, ἀνατέλλει τό ἱερό αὐτό Πανηγύρι τῆς Πίστεως, γιά νά ὑπενθυμίσει σέ ὅλους μας τή σημασία τῆς ὀρθόδοξης πίστεως γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

Σήμερα, μέ ἀφορμή τή νίκη τῆς ἀλήθειας τῶν Ὁρθοδόξων ἔναντι τοῦ ψεύδους τῶν εἰκονομάχων, μιά ἀγία στρατιά παρελεύνη ἐντός τοῦ Ναοῦ, ἡ ὁποία στό μέτωπο, στό στόμα καί στά χέρια φέρει τήν “ἅπαξ παραδοθεῖσα” πίστη, τήν πίστη τῶν Ὁρθοδόξων. Εἶναι ὅλοι αὐτοί πού ἀναφέρονται εὐφῆμως στό “Συνοδικό” τῆς Ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Οἱ Προφῆτες, οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Διδάσκαλοι, οἱ Ἀπολογητές, οἱ Μάρτυρες, οἱ Ὅσιοι, οἱ εὐσεβεῖς Αὐτοκράτορες καί οἱ χαριτωμένες Αὐτοκρατόρισσες, οἱ ὁμολογητές Ἐπίσκοποι καί πρεσβύτεροι, οἱ λιπόσαρκοι ἀσκητές, οἱ συνετοί κοινοβιάτες, οἱ ἀπλοί πιστοί, οἱ ὁποῖοι γιά τή διαφύλαξη τῆς ὀρθοδόξου πίστεως “ἐφύλαξαν ὁδούς σκληράς” (Ψαλμ. 16,4). Εἶναι ὅλοι αὐτοί πού μέ τό λόγο καί τό αἷμα τους διετράνωσαν τήν ἀφοσίωσή τους στήν πίστη, πού “τήν οἰκουμένην ἐστήριξεν”.

Οἱ ἀγῶνες γιά τή διαφύλαξη καί διατήρηση τοῦ ὀρθοδόξου δόγματος δέν ἦταν μιά ιδεολογική πάλη ἀνάμεσα σέ δύο ἐκκλησιαστικές ὁμάδες, πού εἶχαν διαφορετικές ἀπόψεις, διαφορετικές θεωρίες πάνω σέ κάποιο θεολογικό ζήτημα, καί πού ἀπέβλεπαν στήν ἐπικράτηση τῆς μιᾶς ὁμάδας ἐπὶ τῆς ἄλλης. Ἀντιθέτως, ἦταν ἡ πάλη τῆς ἀλήθειας μέ τό ψέμα, τοῦ

φωτός μέ τό σκότος, τῆς σωτηρίας μέ τήν ἀπώλεια. Οἱ Πατέρες μας ἀγωνίστηκαν ἐναντίον ὅλων αὐτῶν πού ἀλλοίωναν τήν Ὁρθόδοξη πίστη, δηλαδή τῶν αἰρετικῶν, γιατί γνώριζαν καλά ὅτι, ὅταν ἀλλοιώνεται ἡ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου, ἔστω στό ἐλάχιστο, οὐσιαστικά ἀμφισβητεῖται ἡ τελειότητα τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ, ἄρα καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὡς Θεάνθρωπος Λυτρωτής.

Κατά συνέπεια, κάθε αἰρετική διδασκαλία στερεῖ ἀπό τόν ἄνθρωπο τή σωτηρία. Ὁ αἰρετικός ἀποκόπτεται μέ τή θέλησή του ἀπό τήν Ἐκκλησία καί ἐκβάλλεται ἀπό αὐτήν, χάνοντας ἔτσι τή δωρεά τῆς σωτηρίας. Τή μεγάλη αὐτή ἀλήθεια τήν διετύπωσαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας σέ μιά μόνο φράση: “ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία δέν ὑπάρχει σωτηρία”.

Θέλοντας ἡ Ἐκκλησία νά ἀντιμετωπίσει τή μολυσματική ἀσθένεια τῶν αἱρέσεων συνεκρότησε καί συγκροτεῖ Συνόδους, Οἰκουμενικές καί Τοπικές. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας, ἔχοντας τή συνείδηση ὅτι εἶναι ἐπόμενοι τῶν πρό αὐτῶν Ἀγίων Πατέρων, ἐπικαλούμενοι τή Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συγκαλοῦσαν Συνόδους, στίς ὁποῖες ἀντιμετωπίζονταν οἱ αἰρετικές διδασκαλίες, καταδικάζονταν οἱ αἰρετικοί καί διατυπώνονταν οἱ “ὅροι τῆς πίστεως”, τά δόγματα. Οἱ Πατέρες δέν εἶχαν τήν πεποίθηση ὅτι μέ τά δόγματα διετύπωναν κάτι τό νέο, πού μέχρι τότε ἦταν ἄγνωστο στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Τά δόγματα ἐπαναφανέρωναν στά μέλη τῆς Ἐκκλησίας τήν Ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει καί βιώνει διαχρονικά καί οἱ αἰρετικοί ἀλλοίωναν καί ἀλλοιώνουν.

Γι’ αὐτό καί ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι τόσο λαμπρή! Γι’ αὐτό μέ τόση κατάνυξη, ἀλλά καί μεγαλοπρέπεια, λιτανεύουμε τίς ἅγιες Εἰκόνες, καί μακαρίζουμε, μέ τό “αἰωνία ἡ μνήμη”, ὅλους αὐτούς πού ἀγωνίστηκαν γιά τή διαφύλαξη καί διατήρηση τῆς Ὁρθόδοξης Πίστη· καί παράλληλα καταδικάζουμε μέ “ἀναθέματα” ὅλους αὐτούς πού ἐπινόησαν διδαχές, οἱ ὁποῖες στεροῦν τή σωτηρία ἀπό τούς ἀνθρώπους. Γιατί “ἡ χάρις ἔλαμψε, ἡ ἀλήθεια ἀποδέδεικται, τό ψεῦδος ἀπελήλαται, ἡ σοφία ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστός ἐβράβευσε” (Συνοδικό Ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου).

Ἀγαπητά μου πνευματικά παιδιά,

ἡ ἄμεση καί ἔμμεση πολεμική ἐναντίον τῆς ὀρθοδόξου Πίστεώς μας δέν ἀποτελεῖ ὑπόθεση μόνον τῶν παρελθόντων ἐποχῶν, ἀλλά καί τῆς ἐποχῆς μας. Πάντοτε πολεμεῖται ἡ Ὁρθόδοξος πίστη μας, γιατί πάντοτε ὁ στόχος τοῦ Διαβόλου εἶναι νά ἐκβάλει τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν Ἐκκλησία, γιά νά στερηθοῦν ἔτσι τήν ἐν Χριστῷ σωτηρία τους. Ἰδιαίτέρως, ὅμως, στίς ἡμέρες μας ἡ πολεμική γίνεται ἀπροκάλυπτα. Νομοθετεῖται καί θεσμοθετεῖται. Ὅμως, ἄς μην ἀποροῦμε μέ τή σύγχρονη πολεμική ἐναντίον τῆς Πίστεώς μας. Πάντα ἡ Ἐκκλησία εἶχε, καί θά ἔχει, πολεμίους.

Άλλά ἄς μὴν πανικοβαλλόμαστε. “Μεῖζων ἐστὶν ὁ ἐν ἡμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ” (Α’ Ἰωάν. 4,4)! Εἶναι μεγαλύτερος ὁ Θεός, πού βρίσκεται μέσα μας καί ἀνάμεσά μας, παρά ὁ Σατανάς πού κυριεύει τόν κόσμο. Ἀντί, λοιπόν, νά ἀπογοητευόμαστε, ἄς καταρτιζόμαστε. Ἄς οἰκοδομοῦμε τίς ζωές μας στό ἅγιο Εὐαγγέλιο καί ἄς ἀποκτήσουμε μέ τόν ἀγῶνα μας τό ἥθος τοῦ Χριστοῦ.

Ὅπως μᾶς προτρέπει ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, στά ἔργα τοῦ σκότους, ἄς ἀπαντοῦμε μέ τά ὅπλα τοῦ φωτός. Μέ τήν ἀταλάντευτη πίστη μας, μέ τή θαρρετή ὁμολογία μας καί μέ τήν ἄσκησή μας μέσα στήν Ἐκκλησία. Ἄς ζοῦμε μέ ἀγιότητα. Γιατί ἡ ἀγιότητα εἶναι ἡ πιό ἰσχυρή ἀπάντηση τῆς Ἐκκλησίας σέ ὅλους αὐτούς πού τήν πολεμοῦν. Εἶναι τό πιό ἰσχυρό ὅπλο Της. Ἡ ἀγιότητα καθιστᾷ τήν Ἐκκλησία καί τά μέλη Της ἀνίκητους. Τήν μεγάλη αὐτή ἀλήθεια περιγράφει ὁ μέγας Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας Ἰωάννη ὁ Χρυσόστομος: “Τίποτα δέν εἶναι ἴσο μέ τήν Ἐκκλησία!” λέγει. “Μὴ μοῦ μιᾶς γιὰ τείχη καί ὅπλα. Διότι τὰ τείχη παλιώνουν μέ τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ. Ἡ Ἐκκλησία ὅμως δὲ γερνάει ποτέ. Τὰ τείχη τὰ γκρεμίζουν οἱ βάρβαροι. Τὴν Ἐκκλησία, ὅμως, οὔτε οἱ δαίμονες μποροῦν νά τήν νικήσουν. Τὸ ὅτι τὰ λόγια αὐτὰ δέν εἶναι κούφια περηφάνεια, τὸ μαρτυροῦν τὰ πράγματα. Πόσοι πολέμησαν τήν Ἐκκλησία;

Αὐτοὶ πού τήν πολέμησαν χάθηκαν, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία ἀνέβηκε πάνω ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς. Τέτοιο μέγεθος ἔχει ἡ Ἐκκλησία. Ὅταν πολεμῇται, νικάει. Ὅταν τήν ἐπιβουλεύονται, τοὺς ξεπερνάει. Ὅταν τήν βρίζουν, τότε γίνεται λαμπρότερη. Δέχεται τραύματα, ἀλλὰ δέν καταβάλλεται ἀπὸ τὶς πληγές. Κλυδωνίζεται ἀπὸ τὴν τρικυμία, ἀλλὰ δέν καταποντίζεται. Δοκιμάζεται σκληρά, ἀλλὰ δέν ὑπομένει ναυάγιο. Παλεύει, ἀλλὰ δέν ἡττᾶται. Χτυπιέται, ἀλλὰ δέν νικιέται” (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Πρὸς Εὐτρόπιον, ὁμιλ Β’ ΕΠΕ 33,110).

Ἀγαπητά μου πνευματικά παιδιά,

σήμερα, Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, ἄς δοξολογήσουμε τόν Τριαδικό Θεό μας γιὰ τὴ μεγάλη εὐλογία Του νά γεννηθοῦμε ἀπὸ τὴν ἁγία μητρα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας καί νά εἴμαστε Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί. Ἄς Τόν παρακαλέσουμε νά μᾶς κρατᾷ ἐδραίους στήν πίστη τῶν Πατέρων μας.

Ἄς Τόν ἱκετεύσουμε νά ἐπαναγάγει ὅλους τοὺς πεπλανημένους ἀδελφούς μας, αἵρετικούς καί ἀθέους, καί νά τοὺς συνάψει ἐν μετανοίᾳ στήν ἁγία Του Ἐκκλησία.

Καί ὅλοι μαζί, ὡς Σῶμα Χριστοῦ, μέ μιά φωνή ἄς ψάλλουμε τόν ὕμνο τοῦ Ἰωσήφ Βρυαίνιου: “Οὐκ ἀρνησόμεθα σε, φίλη Ὁρθοδοξία. Οὐ ψευσόμεθα σε, πατροπαράδοτον σέβας. Ἐν σοί ἐγεννήθημεν καί σοί ζῶμεν, καί ἐν σοί

κοιμηθησόμεθα. Εἰ δέ καλέσει καιρός, καί μυριάκις ὑπέρ σοῦ τεθνηξόμεθα”.

Μέ πατρικές ἐγκάρδιες εὐχές

Ὁ Μητροπολίτης καί Πνευματικός Πατέρας σας

† Ο ΝΕΑΣ ΚΡΗΝΗΣ & ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

Φωτογραφία: Ραφαήλ Γεωργιάδης